

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี นิยาม

2.1 การตรวจสอบสภาพตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน (<http://www.dlt.go.th/>)

กรมการขนส่งทางบก ให้เอกชนจัดตั้งสถานตรวจสอบสภาพทั่วประเทศ โดยดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 เพื่อให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบสภาพ และทำหน้าที่ตรวจสอบสภาพ หลักเกณฑ์ที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด และเพื่อให้รถยนต์ที่ใช้งานอยู่บนท้องถนนมีการตรวจสอบสภาพ ทำให้รถมีสภาพที่ดี มีอุปกรณ์ส่วนควบครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศ เสี่ยง และยังเป็นการลดปัญหาอุบัติเหตุ อันเกิดจากสภาพไม่เหมาะสม ไม่เป็นปัญหาแก่ระบบการจราจร

เป้าหมาย

- ลดงบประมาณและภาระการดำเนินการของทางราชการ
- ลดจำนวนรถที่มีสภาพไม่พร้อมใช้งานเพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุ และปัญหามลพิษ

ปัจจุบันได้จัดตั้งสถานตรวจสอบสภาพ และประกาศให้มีการตรวจสอบสภาพไปแล้วครบทุกจังหวัดผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานตรวจสอบสภาพ สามารถดำเนินการตรวจสอบสภาพ เพื่อออกใบรับรองการตรวจสอบสภาพสำหรับรถที่จะต่ออายุทะเบียน หรือเสียภาษีประจำปี

ประเภทรถที่ต้องตรวจสอบสภาพกับสถานประกอบการตรวจรถเอกชน (ตรอ.)

รถแท็กซี่, รถปิกอัพ, รถตู้, รถแวน ที่มีอายุการใช้งาน ครบ 7 ปี ขึ้นไป นับตั้งแต่วันที่จดทะเบียนครั้งแรก ต้องตรวจสอบสภาพ ณ สถานตรวจสอบสภาพ เอกชนที่ได้รับอนุญาตจาก กรมการขนส่งทางบก ก่อนต่ออายุทะเบียนรถ รถจักรยานยนต์ ที่มีอายุการใช้งาน ครบ 5 ปี ขึ้นไป นับตั้งแต่วันที่จดทะเบียนครั้งแรก

ต้องตรวจสอบสภาพรถ ณ สถานตรวจสอบสภาพรถ เอกชนที่ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก ก่อน
ต่ออายุการใช้งาน

ขั้นตอนการตรวจสอบสภาพรถ

การนำรถไปตรวจสอบสภาพรถ ควรทำความสะอาดและตรวจอุปกรณ์ส่วนควบภายนอกด้วย
ตนเอง ในเบื้องต้นก่อน เช่นระบบไฟฟ้า ไฟเลี้ยว แตร สภาพยาง ท่อไอเสีย หม้อพัก และสาย
รัดเข็มขัดนิรภัย ว่าครบถ้วน อยู่ในสภาพใช้งานได้หรือไม่ ก่อนที่จะนำรถเข้ารับการตรวจสอบสภาพ
ซึ่งสถานตรวจสอบสภาพรถเอกชนจะมีข้อตรวจอีกดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของรถให้ตรงกับสมุดคู่มือทะเบียนรถ เช่นเลขตัวถังหรือเลข โครงกัสน
ซี เลขเครื่องยนต์ สีรถ ประเภทหรือลักษณะรถ หากพบว่าไม่ถูกต้องตรงกับสมุดคู่มือทะเบียนรถ
สถานตรวจสอบสภาพรถจะไม่สามารถ ดำเนินการตรวจสอบสภาพรถได้ เจ้าของต้องนำรถมาดำเนินการแก้ไข
ให้ถูกต้อง
2. ตรวจสอบอุปกรณ์ส่วนควบของรถว่าถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายกำหนดหรือไม่ เช่น
เข็มขัดนิรภัย เบาะรถ พิล์มกรองแสง
3. วัดค่าความดังของเสียง วัดค่าควันดำสำหรับรถที่ใช้ น้ำมันดีเซล วัดค่าปริมาณก๊าซ
คาร์บอนมอนนอกไซด์ และไฮโดรคาร์บอนสำหรับรถที่ใช้ น้ำมันเบนซิน
ตรวจสอบสภาพตัวถัง โครงรถ ความมั่นคงแข็งแรงของรถ
ตรวจสอบระบบบังคับเลี้ยว พวงมาลัยและช่วงล่าง
ตรวจสอบระบบสัญญาณไฟต่างๆ
อื่นๆตามแบบบันทึกการตรวจสอบสภาพ

อัตราค่าตรวจสอบสภาพรถ

- รถจักรยานยนต์ คันละ 60 บาท
- รถยนต์ที่มีน้ำหนักกรดเปล่าไม่เกิน1600 กก.คันละ 150 บาท
- รถยนต์ที่มีน้ำหนักกรดเปล่าเกิน1600 กก.คันละ 250 บาท

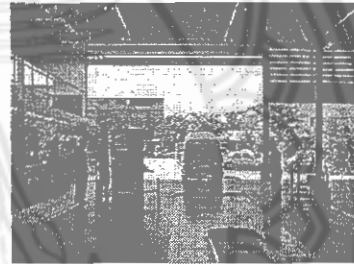
อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบสภาพของรถ.

1. เครื่องทดสอบไฟหน้า
2. เครื่องวัดควันดำ
3. เครื่องวัดระดับเสียง
4. เครื่องวัดความเร็วรอบเครื่องยนต์
5. บ่อตรวจสอบสภาพ หรือสายพานยกรถ

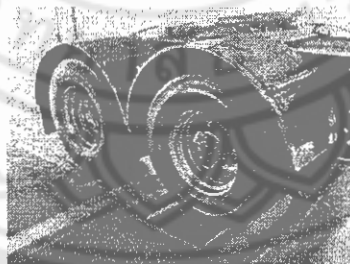
รูปตัวอย่างเครื่องมือการตรวจสอบ

รูปที่2.1: เครื่องทดสอบไฟหน้า

รูปที่2.2: เครื่องลูกกลิ้งอิสระ

รูปที่2.3: บ่อตรวจสอบสภาพ

2.2 กฎระเบียบเกี่ยวกับการขออนุญาตเพื่อเป็นผู้ประกอบการ

รายละเอียดเกี่ยวกับ กฎระเบียบการดำเนินเพื่อขออนุญาตเป็นผู้ประกอบการประกอบการ
ตรวจรถเอกชน (ประกาศกรมขนส่งทางบก,2547)

เอกสารที่ต้องใช้ในการขออนุญาตเพื่อเป็นผู้ประกอบการ

1. ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือภาพถ่ายใบสำคัญคนต่างด้าว
2. ภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้าน
3. แผนที่แสดงที่ตั้งสถานตรวจสภาพรถ แผนผังสิ่งปลูกสร้างภายในบริเวณสถานตรวจสภาพ
4. แบบ ขนาด และรายละเอียดของเครื่องตรวจสภาพรถ

การดำเนินการ

1. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน
2. ตรวจสอบความถูกต้องของสถานที่ตั้งอาคาร (ถ้ามี) เครื่องมือ
3. รวบรวมข้อมูลนำเสนอ กรณีที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นที่นายทะเบียนกลาง ถ้า
อยู่ใน เขตจังหวัดอื่นให้รวบรวมข้อมูลนำเสนอขนส่งจังหวัด
4. สำนักวิศวกรรมและความปลอดภัยและกรมการขนส่งทางบกจะทำการพิจารณาต่อไป

เกณฑ์การพิจารณา

เมื่อสำนักวิศวกรรมและความปลอดภัยหรือกรมการขนส่งพิจารณาข้อมูลดังกล่าว
เห็นสมควรให้อนุญาตจัดตั้งสถานตรวจสภาพรถตามที่ยื่นขอ ให้นำเสนอนายทะเบียนกลางเพื่อ
พิจารณาต่อไป

ทำเลที่ตั้ง

1. แนวเขตที่ใช้เป็นทางเข้าออกของสถานที่ตั้งจะต้องติดกับทางหลวงที่ถนนสาธารณะ
2. มีแนวเขตแสดงขอบเขตบริเวณอย่างชัดเจน
3. ทางออก ทางเข้าต้องมีรัศมีความโค้งอย่างเหมาะสม
4. มีทางออก ทางเข้าทางเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร
5. มีรูปแบบของทำเลที่กรมการขนส่งเห็นชอบ

ลักษณะอาคาร

1. เสาต้องเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กหรือโลหะ
2. พื้นอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กปรับให้ได้ระดับราบสม่ำเสมอ
3. หลังคาต้องเป็นกระเบื้องหรือโลหะที่มีความแรง
4. มีห้องสำนักงานแยกเป็นสัดส่วนอย่างเหมาะสม
5. มีห้องสุขา
6. อาคารตรวจสภาพต้องถ่ายเทอากาศได้สะดวก
7. มีผนังด้านข้างถาวรเป็นวัสดุทนไฟ
8. สัดส่วนของอาคารต้องไม่มีส่วนใดยื่นล้ำออกมาทิศทางการนำรถเข้าออก

ขนาดอาคาร

1. มีขนาดความกว้างของอาคารไม่น้อยกว่า 15 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 20 สูงไม่น้อยกว่า 5.50
2. สถานตรวจสภาพรถที่มีขนาดน้ำหนักรถเปล่าไม่เกิน 2000 กิโลกรัมทุกประเภทมีขนาดความกว้างของอาคารไม่น้อยกว่า 10 เมตร ความกว้างไม่น้อยกว่า 15 เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า 5 เมตร
3. สถานตรวจสภาพรถจักรยานยนต์อย่างเดียว ต้องมีขนาดความกว้างของอาคารไม่น้อยกว่า 6 เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า 3.5 เมตร

พื้นที่จอดและทางจราจร

1. ต้องมีพื้นที่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็กหรือราดยางไม่น้อยกว่า 20 เมตร
2. สถานตรวจสภาพรถที่มีขนาดน้ำหนักรถเปล่าไม่เกิน 2000 กิโลกรัมต้องมีพื้นที่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็กหรือราดยางไม่น้อยกว่า 10 เมตร

ช่องตรวจสภาพรถ

1. เป็นช่องทางเดินรถทางเดียว
2. มีบ่อตรวจสภาพรถอยู่กึ่งกลางความกว้างของช่องตรวจสภาพรถ อยู่ห่างจากด้านท้ายสุดของช่องตรวจสภาพไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร มีสันทันท้ายวัดที่แข็งแรงรอบบ่อ ต้องมีหลอดไฟหรืออุปกรณ์ส่องสว่างที่ไม่ก่อให้เกิดประกายไฟ
3. มีกระงะงาหรือวัสดุที่มีคุณสมบัติสะท้อน เพื่อให้คนเข้าสามารถนำรถเข้าบ่อตรวจได้
4. มีแนวเส้นเพื่อกำหนดเพื่อกำหนดทางเข้า
5. ตำแหน่งที่จะใช้วัดเสียงต้องไม่มีอะไรกีดขวาง

6. ขนาดของบ่อตรวจต้องไม่น้อยกว่า 5 เมตร กว้างไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร ไม่น้อยกว่า 130 เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร ลึกไม่น้อยกว่า 130 เซนติเมตร แต่ไม่เกิน 150

2.3 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทวีศักดิ์ ชาญวรรณกุล(ทวีศักดิ์ ชาญวรรณกุล,2545) และคณะได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการตรวจสอบสภาพรถเอกชนในประเทศไทยโดยการสุ่มตรวจและออกแบบสอบถามค่าเฉลี่ยได้ข้อสรุปว่าระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการอยู่ในระดับปานกลางในทุก ๆ ด้าน

2.4 ทฤษฎีการประเมิน

การวัดความพึงพอใจ

ผศ.ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว (ผศ.ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว , 2546) ได้อธิบายถึง ความพึงพอใจซึ่งมีความหมาย ดังนี้ ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกรวมระหว่างความคาดหวังและสิ่งที่พบ ความรู้สึกพึงพอใจจึงรวมอยู่กับความคาดหวัง-การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหาร การควบคุมงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

การนิยาม

ปราณี อารยะศาสตร์(ปราณี อารยะศาสตร์,2538)ได้อธิบายถึงความพอใจในชีวิตเกิดจากการที่บุคคลมีมุมมองด้านบวก พอใจในสิ่งที่มีอยู่แตกต่างจากการมองหรือการคิดอย่างเข้าข้างตนเอง หรือหลงตัวเอง คนที่มองในแง่บวกจะไม่มุ่งเห็นแต่สิ่งที่ไม่ดี หรือไม่พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ เขาจะรู้จักมองเห็นส่วนดีของตนเองและผู้อื่นมากกว่ามองไปที่ส่วนเสีย จึงทำให้เป็นคนที่มีกำลังใจให้ตัวเองได้ ไม่ท้อแท้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ และรู้จักมุมมองที่เป็นสุขของชีวิตทฤษฎีความพอใจนั้น โดยหลักการจะสัมพันธ์โดยตรงกับความต้องการของมนุษย์ ซึ่งเมื่อความต้องการต่าง ๆ ได้รับการตอบสนองดี ตรงกับที่มีอยู่ พฤติกรรมก็จะเข้าไปในทางดี สารต่าง ๆ จะศึกษาได้

โดยการศึกษาเรื่อง ทฤษฎีความต้องการต่างๆก่อนว่ามี อะไรแตกต่างกันอย่างไร จากนั้นจึงศึกษาต่อไปถึง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) ได้กล่าวถึงวิธีการเก็บข้อมูลไว้ดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

ผู้วิจัยต้องตกอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถจะเลือกตัวอย่างโดยวิธีการที่ผู้วิจัยเองพอใจได้ ต้องเก็บข้อมูลจากตัวอย่างภายใต้เงื่อนไขชีวิต ความเป็นอยู่ของประชากรเป้าหมายและเท่าที่ได้รับความร่วมมือ ตัวอย่างที่ได้จึงเป็นตัวอย่างจากผู้ที่ยินดีให้ความร่วมมือหรือเผชิญอยู่ในสถานที่ที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

2. การสุ่มแบบโควตา

การกำหนดสัดส่วนและ จำนวนตัวอย่างของประชากรที่มีคุณสมบัติบางประการที่ต้องการจะเก็บข้อมูล โดยให้ผู้ทำการเก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูลตัวอย่างให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละกลุ่ม

3. การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

คือการเลือกกรณี que คิดว่าสามารถเป็นตัวแทนของประชากรเป้าหมายได้ โดยจะเลือกเจาะลึกเพียงไม่กี่ราย

4. การสุ่มตัวอย่างแบบบอลลัหิมะ

ผู้วิจัยจะต้องพยายามหาตัวอย่างแรกให้ได้ หลังจากสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกะตัวอย่างแรกแล้วขอความร่วมมือจากตัวอย่างแรกให้ช่วยหาบุคคลตัวอย่างที่ตนเองรู้จักที่มีคุณสมบัติที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาให้ 1คน 2คน หรือ3คน จนได้จำนวนตัวอย่างมากพอประเภทของข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ คือข้อมูลที่เก็บจากแหล่งโดยตรง ทำได้โดยการสัมภาษณ์ การนับ มีวิธีเก็บได้ 2 วิธี

1.จากสำมะโน คือการเก็บข้อมูลจากทุกหน่วยงานด้วยการสัมภาษณ์ การนับ ซึ่งไม่ค่อยนิยม เพราะใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูง เช่น การเก็บสถิติผู้ใช้รถโดยสารประจำทาง

2.จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกตัวแทนกลุ่มที่เหมาะสม ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับที่ต้องการศึกษา เช่น สำรวจความนิยมของวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือ กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาก็ต้องเป็นพวกวัยรุ่น

ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ถูกแต่งเก็บรวบรวมไว้แล้ว ซึ่งอาจเก็บไว้ใช้ในการบริหาร หน่วยงานนั้นๆ สามารถนำมาใช้ได้เลย ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่ต้องศึกษาว่า ข้อมูลนั้นเก็บรวบรวม มาเหมาะสมหรือไม่

ข้อมูลเชิงปริมาณ หมายถึงข้อมูลที่เป็นตัวเลข สามารถนำตัวเลขมาเปรียบเทียบขนาดได้ โดยตรง เกี่ยวกับ รายได้ น้ำหนัก ส่วนสูงเช่นความสูงเฉลี่ยของหญิงไทย เท่ากับ 154 เซนติเมตร รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนระยองวิทยาคมระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 เท่ากับ 10,000 ต่อเดือน

ข้อมูลเชิงคุณภาพ หมายถึงข้อมูลที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้โดยตรง หรือมิใช่ เป็นตัวเลขหรือที่จัดมาเป็นหมู่และให้รหัสตัวเลขที่จะนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ แต่เป็นข้อมูล ข้อความที่ได้จากคำถามปลายเปิดของการวิจัยเชิงปริมาณ หรือจากการบันทึกสังเกตของผู้วิจัยหรือ ถ้อยคำการให้สัมภาษณ์ของผู้ตอบ

การวัดผล

สมนึก ภักทิษธานี (สมนึก ภักทิษธานี ,2535)ได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้ดังนี้ การวัดผล หมายถึง กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือสัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะ หรือ คุณภาพของสิ่งที่วัด โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพหารายละเอียดสิ่งที่วัดว่ามีจำนวนหรือปริมาณ เท่าใด เช่น การวัดส่วนสูงของเด็กเป็นการแปลงคุณลักษณะด้านความสูงออกมาเป็นตัวเลขว่าสูงกี่ เซนติเมตรหรือนักเรียนสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้ 20 คะแนน ก็เป็นการแปลงคุณภาพด้าน ความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์ออกมาเป็นตัวเลข โดยใช้แบบทดสอบ เป็นต้น มีแบบฟอร์มที่ใช้เป็นสเกลวัดอยู่ 4 วิธี โดยทั้ง 4 วิธีจะแตกต่างกันที่ลำดับความแม่นยำที่ต้องการ ดังนี้

- แบบนอร์มินอล (Nominal)
- แบบออร์ดินอล (Ordinal)
- แบบช่วง (Interval)
- แบบเรโซ (Ratio)

การออกแบบสอบถาม

สาโรช ไสยสมบัติ (สาโรช ไสยสมบัติ ,2534) ได้กล่าวถึงถึงวิธีการออกแบบสอบถามไว้ดังนี้

1. แบบสอบถาม

คือ เอกสารที่นักวิเคราะห์ระบบสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ต่าง ๆ ที่มีความจะเป็นต่อการวิเคราะห์ระบบ โดยส่งไปให้ผู้เกี่ยวข้องตอบกลับมา การใช้แบบสอบถาม นักวิเคราะห์ระบบ สามารถที่จะสร้างคำถามในแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา ด้านต่าง ๆ เช่น ทัศนคติ พฤติกรรมและคุณสมบัติที่มีความสำคัญกับองค์กร ผู้ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อระบบทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผลที่ได้รับจากการใช้แบบสอบถามสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ต่อไป

การใช้คำถามปลายเปิดจะเป็นการตอบคำถาม โดยให้ผู้ตอบมีอิสระในการตอบ ซึ่งถ้าไม่มีการกำหนดขอบเขตของ คำตอบแล้ว จะไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ถูกต้องเป็นไปตามที่ต้องการ ในการตั้งคำถามแบบเปิด จะต้องตั้งคำถามให้แคบเพียงพอที่คำตอบที่มีทิศทางเฉพาะ คำถามปลายเปิดนี้จะมีประโยชน์ในสถานการณ์ที่เป็นการสำรวจ วินิจฉัย เช่นต้องถามคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ

การใช้คำถามปลายปิด จะเป็นคำถามที่กำหนดคำตอบให้ตอบ การใช้คำถามปิดควรจะใช้เมื่อนักวิเคราะห์สามารถที่จะกำหนดรายการคำตอบได้อย่างชัดเจน คำถามแบบปิดทำให้ง่ายต่อตอบ เพราะมีทางเลือกของคำตอบ และง่ายต่อการแปลความหมายของข้อมูล ที่ได้รับการตอบ

2.รูปแบบของแบบสอบถาม

- ให้เว้นช่องกว้าง ให้แบบสอบถามดูสะอาด น่าตอบ
- เว้นช่องว่างในการตอบคำถามให้พอเพียงกับการตอบ กรณีถ้าเป็นคำถามเปิด และต้องมีสัก 3-5 บรรทัดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความเห็นได้สะดวก
- ถ้าเป็นคำถามที่ต้องวงคำตอบ ซึ่งค่อนข้างจะคาดคะเนยาก ซึ่งทำให้เป็นการยากในการรวบรวมคำตอบด้วย หรือกรณีเป็นแบบเช็คลูกกลม ให้ใส่วงเล็บและหรือช่องในการตอบ

3. การเรียงคำถาม

- คำถามที่สำคัญในการตอบสนองควรเป็นคำถามแรก
- กลุ่มของหัวข้อคำถามต่าง ๆ ควรเหมือนกัน หรือสอดคล้องกัน
- ให้มีคำถามที่มีข้อโต้แย้งนำไปสู่ปัญหาน้อยที่สุด

4. การจัดการแบบสอบถาม

ตัดสินใจว่าใครควรจะเป็นคนตอบแบบสอบถาม ซึ่งจะต้องเป็นคนในกลุ่มเป้าหมาย และมีผลกระทบ หรือการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งขึ้นกับนักวิเคราะห์ระบบที่จะตัดสินใจ ในการเลือกผู้ตอบแบบสอบถามนั้นจะขึ้นกับหน้าที่ ความสนใจที่มีผลกับระบบนั้น การใช้บริการของระบบนั้นกับบริษัท

วิธีการจัดการแบบสอบถาม นักวิเคราะห์ระบบจะมีหลายความคิดในการจัดการแบบสอบถาม และเลือกวิธีการ โดยดูจากสถานการณ์ภาพของบริษัท ความคิดในการจัดการแบบสอบถามจะมีดังนี้

